

Tante Anya i sin have
(foto: Natalia Sanotska)

Tante Anya

- af Natalia Sanotska, leder af Emaus Oselya, Lviv, Ukraine
- oversat af Facebook.

Livet har velsignet mig med stærke og værdige kvinder, der er blevet et eksempel og udtømmelig kilde til energi, optimisme, inspiration. En dag vil jeg skrive en bog om min familie, fordi det er gennem sådanne karakterer og sådanne biografier, at man kan studere Ukraines historie.

Tante Anya blev født midt i 2. verdenskrig. Hendes familie blev dræbt, da hun var tre år gammel. Soldaterne gik lige ind i huset og skød alle: mor, mormor, storebrødre og hendes yngste bror og søster. Hun gemte sig under komfuret siddende ved ligene hele natten, indtil der kom naboer forbi.

Barndommen var sulten, men minderne forblev muntre – med bl. a. varme aftener i fyrreskoven.

I ungdomsårene led hun i tavshed i skolen, fordi ingen skulle gå i forbøn for den forældreløse. Så et mislykket ægteskab, alvorlige helbredsproblemer, angst for en søn der var

brandmand og var med til at bekæmpe ulykken på atomkraftværket i Tjernobyl. Hun lever og takker for alt hver dag.

I den hårdeste del af mit liv blev min tante min anden mor (*min mor døde, da jeg var 25*) og bedstemor til mine sønner. Da børnebørnene voksede op, flyttede hun fra en komfortabel lejlighed i centrum af Lviv til sine forældres hus midt i en fyrreskov i Sokal-regionen, opdrætter høns og har alvorlige improviserede samtaler med dem. Hun er bekymret for vores krigere og beder for dem.

Tante Anya er nu 83 år og holder sig godt. Altid imødekommende og smilende.

Jeg siger: "Det er hårdt for dig her alene i skoven uden vand og gas og med brændeovn".

Han svarer med et smil: "Nej, jeg er ikke alene. Gud er med mig."

På vej hjem snurrer en tanke i mit hoved: "Hun overlevede og jeg overlever, hun holdt ud og jeg klarer mig."

Fordi Gud er med os og i vores familie er det ikke acceptabelt at give op.